

Fragmenten uit *Het stoplicht* (Piet de Kleijn)

De verhalenbundel *Het stoplicht* van Piet de Kleijn bevat prachtige tafereeltjes en herkenbare dialogen, overgoten met een zweempje humor en surrealisme. De lezers van dit boek hebben een passieve beheersing nodig van de tweeduizend frequentste woorden van het Nederlands. Op basis van dit lexicon zijn twintig toegankelijke verhalen geschreven. Toegankelijk betekent: de beschreven situaties zijn over het algemeen goed herkenbaar, de zinnen zijn niet al te complex en woorden die misschien onbekend zijn, kun je gemakkelijk vinden in een woordenboek. Dit laatste impliceert dat er zuinig is omgesprongen met idiomatische uitdrukkingen en figuurlijk taalgebruik.

De verhalen zijn bedoeld om gelezen te worden en verder niets. Geen vragen naar de bedoeling van de schrijver, geen 'vertel met je eigen woorden' of 'vat samen', geen handreikingen voor leesstrategieën. Het leesplezier staat voorop.

Alle verhalen zijn voorgelegd aan anderstalige cursisten Nederlands van een aantal scholen en opleidingsinstituten. Hun reacties versterken auteur en uitgever in de overtuiging dat leerders van en zwoegers op de Nederlandse taal, zowel tieners als volwassenen, af en toe heel graag gewoon een verhaal lezen.

Fragment 1

'Niet te ver in zee gaan, hoor.'

'Tot zo ver, papa?' Het jongetje wees naar zijn enkel.

'Nee, ietsje verder mag wel.'

'Tot zo ver dan?' Hij wees naar zijn knieën.

'Ja, tot je knieën.'

'Ik mag tot hier,' zei een meisje dat erbij was komen staan. Ze wees naar de bovenkant van haar zwembroekje.

Het jongetje keek vragend naar zijn vader.

'Ga jij eens mooi spelen,' zei de vader tegen het meisje.

Uit: een dagje aan zee

Fragment 2

Het zag er buiten goed uit. De zon scheen en er waren bijna geen wolken. Het wordt een mooie lentedag, dacht ze bij zichzelf.

Ze wilde zich omkeren om weer de kamer in te lopen, toen haar aandacht getrokken werd door een auto die precies voor de deur van haar huis stond. Het was een auto die ze niet kende.

Dat er een vreemde auto voor haar deur stond, verbaasde haar niet. Dat gebeurde wel vaker. Wat haar opviel, was iets anders: zij meende in de auto een hand te zien.

Haar hart begon te bonzen.

Uit: Zondagsrust

Fragment 3

'Ga je mee, nog even wat drinken?' vroeg Mirjam in de kleedkamer aan Carol.
'Prima,' zei Carol. 'Even mijn tas inpakken.'
Terwijl ze haar gymspullen en haar badhanddoek in haar tas deed, riep ze ineens:
'Mijn portemonnee is weg. En mijn sleutels zijn ook weg. Hoe kan dat nou?!'
Ze doorzocht alles, maar ze vond niets. Ze huilde bijna van woede en verdriet.
'Mijn geld is ook weg,' riep Farida.
Ook uit de tas van Annemiek was de portemonnee verdwenen.
De meiden waren erg opgewonden. El probeerde hen te kalmeren. Toen dat na veel moeite gelukt was, stelde ze voor dat zij met Carol, Farida en Annemiek naar het politiebureau zou gaan om aangifte te doen. Dat gebeurde. Een agent noteerde alle gegevens. Hij was vriendelijk. Maar hij zei dat er weinig hoop was dat ze de gestolen spullen terug zouden krijgen.

Uit: de gymnastiekles

Fragment 4

'Je moet je huid insmeren met muggenolie.'
'Nee, je moet een instrumentje kopen dat een heel zacht zoemend geluid maakt.'
'Weet je wat echt helpt: een muggenlampje.'
'Probeer eens een mengsel van azijn en mosterd.'
'Kersenjam op een schoteltje in je slaapkamer en je hebt nergens meer last van.'
Hij had alle goede adviezen van familie en vrienden opgevolgd, maar iedere zomeravond als hij het licht had uitgedaan om te gaan slapen, hoorde hij na een paar minuten weer dat hoge zoemende geluid in zijn richting komen.
Ook vanavond weer.

Uit: Zoemen in de zomernacht

Fragment 5

'Jullie wonen in een hoog flatgebouw,' zegt Frederik.
'Het flatgebouw is hoog, maar wij wonen op de derde,' zegt Jan. 'Toen we hier gingen wonen, wilde Hanneke, mijn vrouw, naar de bovenste verdieping. De vijftiende. Maar toen ze daar op de galerij liep, vond ze het toch wel erg hoog. We hebben toen nog de tiende geprobeerd en uiteindelijk is het de derde geworden.'
'Ik kan me indenken dat je geen zin had in die bovenste verdieping,' zegt Frederik later op de avond tegen Hanneke. 'Ik had geen enkel bezwaar tegen die verdieping,' zegt Hanneke. 'Jan wilde niet.'

Uit: De jaarwisseling

**Het stoplicht (Piet de Kleijn), uitgeverij Boeklyn
ISBN 9789463882774 - € 19,95**